

IN PACE IN DIPSUM

DORMIAM ET REQUI ESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

ET TERTIUM NIDUM ALTARIA

XXII. ÉVF. 1922 OKTÓBER

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI
OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ára egy évre 60 korona.
Egyes példány 6 kor.

Megjelenik minden hó elején.

Stephaneum nyomda r. t

VIRGO ITSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

PLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPULO TUO.

QUI FRUMENTUM ECCE AGNUS DEI

ECCO PANIS ANGELOLORUM FACTUS CIBUS VIATORUM VERE PANIS FLORUM. ELECTORUM CONSERVASTI. CUJUS NON SUM DIGNUS.

TARTALOM: —! —: Eucharisztikus kongresszus. — *Lovich Ilonka*: Ünnepi ének. — *Aquinói Szent Tamás az Oltáriszentségről*: Az elrejtett szentség. Ford.: *Eöri János*. — *Br. Benz Ottóné*: Livietto.

**A budapesti országos katolikus nagygyűlés
keretében október 9-én az Örökimádás-templomban**

Eucharisztikus Kongresszust tartunk a következő programmal:

Dél előtt 9 órakor csendes szentmise a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt, mondja nm. Schioppa Lőrinc pápai nuncius. Szentmise után a Legszentebbet elviszik a zárdakápolnába és pont 10 órakor kezdődik a díszgyűlés, a Biboros Hercegprímás elnökleje alatt. Beszélni fog: Schioppa Lőrinc érsek, pápai nunciús; Apponyi Albert gróf; P. Zdravec István tábori püspök; Mészáros János dr., prelátuskanonok, budapesti érseki helytartó; Rottenbiller Fülöp államtitkár pedig Kántér Károlyról tart felolvasást. — A díszgyűlés után visszahozzák a templomba a legméltóságosabb Oltáriszentséget, amellyel dr. Csernoch János bibornok áldást ad a résztvevőkre. Ezután a Legfőlségesebb Oltáriszentség kitéve marad. Egész délután szentségimádás. Este 7—8-ig szentóra papok számára, 9—10-ig pedig a hívek számára; utána a templomot bezárják, de egész éjjel folytatódik a szentségimádás. Az éjjeli szentségimádásra jelentkezni lehet október 4—8-ig Üllői-út 77. szám alatti portán.

A Középponti Oltáregyesület választmánya és terjesztőnői, a fiókoltairegyesületek igazgatói és minden f. e. 6 terjesztőnője számára a templomban külön helyet tartunk fenn. E helyekre jogosító jegyek a központi irodában október 4—8-ig vehetők át. Amennyiben át nem vétehető, a helyeket másnak engedjük át.

Az Eucharisztikus Kongresszusra ez úton hívja meg szeretettel a választmányi terjesztőnőket és összes tagjait a

Középponti Oltáregyesület.

***

Az október 8-iki eucharisztikus körmeneten a Középponti Oltáregyesület testületileg részt vesz. Gyülekezés reggel 8 órakor a Szép-utcában a központi zászló alatt. Legyünk ott mindannyian.

***

Október 22-én, mint a templomok felszentelésének napján reggel 9 órakor ünnepi szentmise lesz az **Örökimádás-templomban**, délután egynegyed 6 órakor pedig szentbeszéd és ünnepélyes áldás.

***

Októberben a Központban sem választmányi, sem terjesztőnői ülés nem lesz.

Eucharisztikus kongresszus.

AZ OKTÓBER 8—10-ÉN tartandó katolikus nagygyűlés az idén sem feledkezik meg a katolikus élet tiszta forrásáról, a legméltóságosabb Oltáriszentségről. A «Veni Sancte» előtt körülviszi a Legszentebbet Budapest utcáin, hogy az igazság Napjának fénye átjárja a lelkeket és megnyissa a szíveket az Egyház Lelke, a Szentlélek előtt. Ennek a Léleknek nem szabad ellentállani, előle nem szabad elzárkózni, mert akkor megint csak «cimbalompengés» lesz a katolikus nagygyűlés, maradandó eredmények nélkül. A «Lélek, ahol akarja, ott fú». Kérjük ennek a Léleknek akcióját, nyissuk meg buggó imával azokat a szelepeket, amelyekből a mozgató, éltető erő fuvalma áramlik az elsőkélyesedett, ványadtan petyhüdő világba.

A Szentlélek Krisztus Lelke! A legfölségesebb Oltáriszentség hordozza ezt a Lelket. Ő a «fons vitae», az élet forrása. *Nála nélkül semmit sem tehetünk; általa mindenre képesek vagyunk.* Ővé legyen tehát az első hódolat, ővé a legmélyebb imádás, ővé szívünknek — az Ő örök tavaszával fakasztott — minden virága. A 9-iki Eucharisztikus kongresszuson gyűljenek össze az eucharisztikus lelkek: seregszemlére, hűségnyilatkozatra, kegyelemmel való töltökezésre, erőgyűjtésre az Úr Jézus eucharisztikus országa terjesztésére teendő szent eskütelre, hogy megáldjon bennünket a fehér palástos egyszerű Király s az ő áldásával el tudjunk menni az útszélikoldus lelkek közé s közöljük a Mester meghívását arra a lakomára, amelyhez maga készít számunkra menyegzős ruhát, s amelyen ő az étel, a lelkek örök életének záloga.

A kongresszus előtt egy nap se muljék el szíves-lelkes imádságok nélkül; könyörögjünk azért, hogy az Úr Jézus eucharisztikus országa hadd lehessen minél előbb minden lélek boldog hazája. «Adveniat regnum tuum eucharisticum! Jöjjön el a Te eucharisztikus országod!»

ÜNNEPI ÉNEK

(Október 9-re)

Ó hallgassatok, némuljatok el mind,
Dalát az Úrnak és a kegyelemnek
Ihletett szóval ma hadd énekeljem:

Ó kegyelem, te árja nagy folyónak!
Ó kegyelem, te ringó aranycsónak,
Amelyikben ringatózik a lelkem!

Ó kegyelem, te biborpiros mágiya!
Ó kegyelem, te titokzatos ének,
Mely fényt kacagsz a fekete világra!

Ó kegyelem! A könnyé lett Igének
Harmafozása! Boldog örökrészünk
A Szívből, melyből áramlik az élet!

Ó Szív: szívembe átnevető dallam!
Én gyávaságom erőbe-szökése
Egy találkozó, végtelen sóhajban!

Ó hallgassatok, némuljatok el mind,
Dalát a halvány, picike Kenyérnek
Száz ezüsthúron ma hadd énekeljem:

Ó Végtelenség egy porszembe rejtve!
Ó élő Isten titokzatos Teste!
Ó örök Élet muló életembe'!

Ó öröklámpa bennem, szűk homályban!
Ó koldusságom megfényesülése!
Ó élő Isten megpihenfe nálam!

Ó béke, melyet énekelve hordok!
Ó lelkeimmel-egy, napsugaras lélek!
Én boldog, boldog, háromszor is boldog!

Ó boruljatok ezer karok térdre,
Úgy gyűjtsatok rá térden a zenére,
Hogy szívüket szaggassa az ének!

Hogy minden szépség egy csodába keljen,
És ég és föld és minden énekeljen
Az erősségek gyöngéd Istenének!

Lovich Ilonka.

Aquinói szent Tamás az Oltáriszentségről.

Az elrejtett szentség.

1. *«Jertek, egyétek kenyeremet»* — hangzik a hívó szó Krisztus ajkáról. Mielőtt engedné az ember a hívásnak, kételkedő ámulattal kérdezi: *«Miképen adhatja ez nekünk saját testét eledelül?»* (Já. 6, 53.) — milyen formában, milyen alakban?

Ime, szentséges teste az eledelül adott, el van földve, be van takarva, el van rejtve a külső színek leple alá. *«Jó a király titkát elrejtteni.»* (Tób. 12, 7.) *«Elrejtett mannákat adok azoknak, kik győzelemre vannak hivatva.»* (Titk. Jel. 2, 17.) azaz mennyei eledelt, melynek tartalma, lényege egészen más, mint a látszata. Itt azonban megáll az emberi értelem és csodálkozva kérdezi tovább: miért így?

Elsősorban a gonoszra hajló emberi természet miatt. Gyöngesége követeli, hogy Urának szent testét elleplezve kapja meg; miként a beteg szem nem tudja túrni a napsugárt vagy bármiféle fényt. Az irgalmas

Üdvöztőnek bámulatra méltó kegyessége nyilvánul meg ebben: ha tudniillik a rosszakaratúak a maga valóságában, leplezetlenül látnák e szent testet és azt, hogy a hivek ezzel táplálkoznak, már maga e látvány megbotránkoztatná őket és kárhozatukra lenne. Szívükben megborzadnának, miként a zsidók s maguk a tanítványok is, akik közül sokan elpártoltak az Úrtól attól kezdve, hogy így beszélt nekik: *«Az én testem valóságos étel»*. (Já. 6, 56.) Szent Ambrus azt mondja: *«Talán kérdezed: hogyan, valóságos, igazi vér? Hisz nem látok én itt semmit, ami test vagy testhez tartozó volna! Figyelj Krisztus szavaira: Mikor hallották, hogy saját testét eledelül akarja adni, elpártoltak tőle; egyedül Péter mondotta: «Kihez menjünk? Az örök élet igéi nálad vannak.»* (Já. 6, 69.) Tehát, hogy meg ne botránkozzanak többen és mintegy borzalom ne keljen bennük az Üdvöztőnek emberi teste miatt, de sőt megmaradjon dicsőségében, hát ezért kapod e szentséget hasonlatosságban; de a valóságos, igazi természet dicsőségét és erejét éred el vele». Ha nem így volna, a rosszindulatúak azonkívül, hogy szívükben mit éreznének, nyelvükkel zúgolódnának és gyalázkodnának, miként *«a zsidók zúgolódának azon, hogy mondotta: én vagyok az élő kenyér.»* (Já. 6, 41.) Ezért is kell e szent testnek rejtve lennie. *«Ha az, aki gyűlölt engem, nagyokat mondott volna rám, talán elrejtettem volna magamat előle.»* (Zsolt. 54, 13.) Az Úr megtette: elrejtőzik gyűlölői elől. Különbben sokaknak lelki halálát okozta volna, mint ahogyan *«megvert az Úr sokat azért, mert nézték az Úr szekrényét»*, (I. Kir. 7, 19.) melyről meg volt írva, hogy takaró nélkül senkinek sem szabad látnia. *«Aron és fiai menjenek be és ők rendezkedjenek ott... takarják be a bizonyosság szekrényét... a többiek pedig kíváncsiságból ne nézzék azokat, mik a szentélyben vannak, míg be nem takartatnak, mert különben meghalnak.»* (Num. 4, 19–20.) A bizonyosság szekrénye jelképezi Krisztus testét. Ennek is eltakarva kell lennie a gonoszok elől, hogy ne érje őket lelki halál, ha talán látnák: mert saját vakságukban azt gondolnák, hogy csak képzelet.

II. Ezzel ellentétben a jóknak hite is követeli, hogy eltakarva legyen Krisztus teste a színek leplébe. A hit lényege u. i. *«bizonyosság, a láthatatlan dolgok felől»*. (Zsid. 11, 1.) Szent Ágoston szerint: *«elhinni azt, amit nem látsz, vallani azt, ami különben el van rejtve, ami azonban valóságosan létezik, csak nem látod a szemeddel. Mert amit látunk, arról inkább tudásunk van, mint hitünk.»* Így lesz az Oltáriszentség, hatalmas tárgya érdemszerző hitünknek. Krisztus rejtőzik benne, *«akit szerettek, noha nem látjátok, kiben most is hisztek, bár nem látjátok, hivén pedig, örvendeni fogtok... elérvén hitetek célját»*. (I. Pét. 1, 8–9.) — Mikor az Úr hitetlenségünkkel akarja gyógyítani, el kell takarnia szent testét: a hitetlenség bűnének meg kell felelnie az elégtételadás módjának is. Mert,

amiként öszsüelink hitetlensége ott kezdődik, hogy hallgatták az ördög szavát, aki olyan eledelt kínált nekik, mely a halált rejtegette magában s amelyben érzékeik hiú módon gyönyörködtek: úgy illó és megfelelő, hogy az üdvözülendők hite az Üdvözítő szavainak hallgatásánál kezdődjék, aki olyan eledelt kínál, melyben az igazi élet rejtőzködik s amelyben érzékeink — óh boldog csalódás — a halláson kívül mind csalatva vannak, hogy higgyünk egyedül a hallás után és nem a látás vagy többi érzékeink után. Elég a hallás, mért Krisztus szavára támad bennünk. Szépen van ez jelképezve Jákob megáldásában, ahol csalódnak Izsák érzékei, aki azt véli, hogy Ézsau érzi, pedig csak a hasonlatosságát érezte: Jákob volt az, eltakarva. Négy személy szerepelt ott: a két fiún kívül Izsák és Rebeka, a férfi és a nő; egyikük a testet, a másik a lelket jelzi. A férfi, aki inkább a nyilvánosságé szokott lenni s inkább a külső élet föltételei után törekszik, a külső embert jelenti, azaz a testet érzékeivel együtt. A nő, ki otthon, közvetlenül a családnak él, a belső embert, azaz a lelket, mely saját magának és másoknak üdvösségéről gondoskodik. A jó Jákob, a széptermetű, sátrakban lakó Jákob, kit Rebeka, a hűséges lélek szeret, jelenti Krisztusnak valóságos testét. Ézsau, kit Izsák, azaz a test szeret, ázáltal, hogy a saját keze munkájának gyümölcséből él, a kenyér lényegét jelenti a járulékokkal együtt: v. i. az íz, szín, tapintat stb.-vel együtt. Amidőn tehát Izsák mintegy a külső ember v. i. a pap kimondja az áldás szavait, Ézsau: a kenyér lényege eltűnik, de Ézsau hasonmása, t. i. ruhái illatukkal, a gidának bőre, a föltálat étel ízével együtt v. i. a kenyér járulékai, a hasonlósága más kenyérhez: a színe, íze, szaga, tapintata, megmaradnak Jákob körül s érzékeink nem tapasztalják a nagy változást. Itt téved Izsáknak: nyomorult testünknek homályos látása; azt gondolja, hogy Ézsau: a kenyér van, szeme előtt, pedig csak a ruhája, a kenyérnek színei; az alatt rejtőzik a betakart Jákob: Krisztus teste. Itt téved az izlelés, azt gondolja, hogy Ézsau étkét eszi, azaz kenyeret, pedig csak külső íze hasonlított ahhoz. Itt téved a szaglás, azt véli, hogy Ézsau illatát érzi v. i. a kenyérét, ami pedig a valóságban nincs ott; de igenis érzi ruháinak illatát, a kenyér alakját, melybe Jákob, azaz Krisztus teste öltözött. Bölcsen beszél Izsák, de Ézsau megismerésénél ítéletében tévedett. Épenúgy tévednek a mi külső érzékeink is a halláson kívül. Ez utóbbira vonatkozik Izsák megjegyzése: «*A hang ugyan Jákob hangja*». De semmisen valótlanabb, mint az, hogy «*a kezek, miket érintek, Ézsau kezei*»; viszont semmisen igazabb, mint az, hogy a hang: én vagyok, Jákob hangja. Hasonlóképen semmisen valótlanabb, mint az, hogy a szentség, amelyet érintek, a kenyér lényege és semmisen igazabb, mint Krisztus hangja, mely azt mondja: «*ez az én testem*». Ha tehát Krisztus

teste hitetlenségünk gyögzszere, akkor eltakarva, leplezve kell, hogy kapjuk. Mivel az első ember érzékei a vést hozó eledelben hiú módon gyönyörködtek, a mi testünk érzékeinek is Izsák példájára tévedniök kell az áldásthözó eledelre nézve, de úgy, hogy Rebeka v. i. a lélek hitében ne csalatkozzék. Hiszi ugyanis igazán, hogy a szentséges áldásban Jákob, azaz Ézsau hasonmásában, a kenyér színében, Krisztusnak elrejtett teste van jelen.

III. Végül azért kell e testnek elrejtettnek lennie, hogy hitünk érdemszerző legyen. Mert mint nagy szent Gergely mondja: nincs ott a hitnek érdeme, ahol elég világosan lát az értelem. Az Úr Jézus azt akarta, hogy nagy legyen az érdemünk azáltal, hogy inkább hiszünk az ő szavainak, mint saját érzékeinknek. *«Boldogok, kik nem láttak és mégis hisznek.»* (Já. 20, 29.) E hitnek érdeme vagy gyümölcse háromszoros: a lelki, a testi és az örök javak teljes bősége követi. Ezért beszél így Rebeka v. i. a hívő lélek: *«Én rám szálljon fiam ez átok, v. i. e hármassáldás: «Adjon neked Isten az ég harmatából (1), s a földnek kövérségéből (2), gabona, bor és olajbőséget (3).»* A hit által megérdemelt lelki javakról mondja az Irás: *«Aki hisz énbennem, élővizet patakjainak forrásává lesz.»* (Já. 7, 38.) *«Én mint harmat leszek, Izrael virágozni fog.»* (Oz. 14, 6.) A testi javakra vonatkozólag pedig: *«A szentek a hit által nyerték el az ígéreketet»* a földi javakra nézve (Zsid. 11, 33.) *«Ha akartok és hallgattok engem, a föld javát fogjátok élvezni.»* (Iz. 1, 19.) *«Keressétek először az Isten országát»* (a helyes hittel) *és az ő igazságát* (igaz étellel) *és ezek mind hozzáadotnak nektek.»* (Mát. 6, 33.) Az örökkévaló javakra vonatkozólag pedig: *«Kik hisztek Krisztusban, noha nem látjátok Őt, örvideni fogtok kimondhatatlan és dicsőséges örömmel, elérvén hitetek célját, lelketek üdvösségét.»* (I. Pét. 1, 1.)

Fordította: Eöri János.

LIVETTO

(1910—1917.)

(Folytatás.)

P. Bessières S. J. Ford. Báró Benz Ottóné, szül. Csáhy Ilona grófnő.

Ha valami apró csinyt követett el, pirulva és szégyenkezve, de mosolygó arccal jött elém:

- Ne haragudjál, mamácskám! Ezt vagy azt tettem.
- Más nem nyomja lelkedet?
- Nem, anyám.

Testvérei nevében is szívesen vállalta el a bevallást, hogy bocsá-

